

DET KONGELIGE
MILJØVERNDEPARTEMENT

Adresseliste

Deres ref
11/9499

Vår ref
201104047-/TOA

Dato

31 JAN 2012

Avgjørelse av klager på vedtak om kvotejakt på gaupe i region 5 i 2012

Miljøverndepartementet viser til klager datert 13. desember 2011 fra Foreningen Våre Rovdyr og 21. desember 2011 fra Alvdal Sau og Geit. Det klages på rovviltnemnda i region 5 (Hedmark) sitt vedtak av 28. november 2011 om kvote for jakt på gaupe i 2012.

Klagene er behandlet etter lov av 29. mai 1981 nr. 38 om viltet (viltloven) § 9, lov av 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 16, jf. § 77 og lovkapittel II Alminnelige bestemmelser om bærekraftig bruk, og forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) §§ 4, 7 og 11.

Miljøverndepartementet opprettholder vedtaket til rovviltnemnda i region 5 om en kvote for jakt på gaupe i 2012 på 10 dyr hvorav maksimalt 4 hunndyr eldre enn ett år. Klagene tas dermed ikke til følge. Vedtaket opprettholdes fordi det er i samsvar med målet om at gaupebestanden skal forvaltes så nær bestandsmålet som mulig, jf. rovviltforliket av juni 2011. Departementet har lagt til grunn best tilgjengelig kunnskap om gaupebestandens utvikling.

Saksgang

Rovviltnemnda i forvaltningsregion 5 (Hedmark) vedtok 28. november 2011 en totalkvote på 10 gauper, hvorav maksimalt 4 hunndyr eldre enn ett år, for gaupejakten i 2012. Vedtaket ble påklaget av Foreningen Våre Rovdyr den 13. desember 2011 og Alvdal Sau og Geit den 21. desember 2011. Klagene er fremmet innenfor den alminnelige klagefristen etter forvaltningsloven § 29 første ledd.

Postadresse

Kontoradresse

Telefon
22 24 90 90

Saksbehandler
Tommy Andersen

postmottak@md.dep.no
www.miljo.no

Org no.
972 417 882

Telefaks

Det foreligger videre en henvendelse fra Simen Steigen av 17. desember 2011. I likhet med rovviltnemnda kan ikke departementet se at vedkommende har klageadgang etter forvaltningsloven § 28 første ledd. Departementet anser likevel at anførslene i henvendelsen er besvart gjennom vår avgjørelse i saken.

Rovviltnemnda har med grunnlag i klagen vurdert saken på nytt, og opprettholder sitt vedtak av 28. november 2011. Rovviltnemnda oversendte saken til Miljøverndepartementet for endelig avgjørelse den 10. januar 2012, jf. rovviltforskriften § 18. Kopi av rovviltnemndas oversendelse til Miljøverndepartementet er sendt klagerne.

I tråd med rovviltforskriften § 18 første ledd annet punktum har Direktoratet for naturforvaltning gitt en faglig tilråding i brev av 20. januar 2012.

Klagers anførsler

I klagen anføres i hovedsak følgende:

Foreningen Våre rovdyr anfører at kvoten er satt for høyt i forhold til at bestandsnivå er på bestandsmålet. Videre anføres det at den genetiske variasjonen er lav i Sør-Norge, og at det således ikke er biologisk forsvarlig med et høyt uttak.

Alvdal Sau og Geit anfører at det bør gis tidlig jaktstart også i Alvdal sørøst for Glomma.

Rovviltnemndas vurdering

Av rovviltnemndas gjennomgang av klagen, jf. sekretariatets saksframlegg, og rovviltnemndas behandling av klagen fremgår følgende:

”Den innkomne klagen fra Foreningen Våre Rovdyr gjelder kvotens størrelse. Ved fastsetting av kvote skal rovviltnemndas vedtak basere seg på den regionale forvaltningsplanen for rovvilt, på data om bestandsmessige og biologiske forhold og om skade- og konfliktsituasjonen, jf. rovviltforskriften § 7 annet ledd. Når det gjelder bestandstall, skal rovviltnemnda basere sin vurdering på data fra Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt. Ved vurdering av felling eller jakt skal rovviltnemnden gjøre en samlet vurdering av bestandens status og forventede utvikling og sannsynliggjøre at bestanden etter neste yngling fortsatt vil oppfylle det nasjonalt fastsatte bestandsmålet for regionen. Kravet til presisjon i forvaltningsvedtak både med hensyn til bruk av skadefellingstillatelser og kvotejakt/lisensfelling øker jo nærmere ned mot de nasjonale bestandsmålene den aktuelle rovviltart forvaltes.

Sekretariatet viser til opplysninger om bestandstall og avgang av gaupe i saksframlegget til sak 13/11. Opplysningene om bestandstall er hentet fra Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt. Ut fra faglige vurderinger omkring gaupas bestandsdynamikk, spesielt vekstpotensiale og avgang i bestanden, samt erfaringer fra

tidligere års uttak gjennom kvotejakt på gaupe, anbefalte sekretariatet en kvote på 8 dyr, hvorav 4 voksne hunner.

Rovviltnemnda har i møte 18.11.11 hatt en diskusjon omkring kvotens størrelse, og vedtok en kvote på 10 dyr, hvorav 4 voksne hunndyr.

Foreningen våre rovdyr fremholder i sin klage at kvoten er satt for høyt - og høyere enn det som ut fra faglige vurderinger er anbefalt fra sekretariatet – i forhold til at bestanden av gaupe er på bestandsmålet. Videre angis at det i region 5 er svært lave dokumenterte tap av husdyr til gaupe, og at det derfor ikke er noen rimelig grunn til å øke kvoten.

Sekretariatet viser til at rovviltnemnda hadde fått forelagt seg opplysninger omkring bestandsmessige forhold, basert på data fra Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt. Ut fra hensynet til å oppfylle bestandsmålet for gaupe etter jakta i 2011 anbefalte sekretariatet å fastsette en kvote på 8 gauper, hvorav maksimalt 4 hunndyr. Rovviltnemnda vedtok en kvote på 10 dyr, hvorav 4 hunndyr.

Klagen fra Foreningen våre rovdyr inneholder så langt sekretariatet kan bedømme ikke nye momenter vedrørende bestandsmessige forhold eller lignende som ikke var kjent for rovviltnemnda da den foretok sin vurdering av saken.

Alvdal sau og geit klager på at det ikke er åpnet for å starte kvotejakt på gaupe fra 1. februar i Alvdal kommune sør og øst for Glomma. I klagen angis at man i tidligere år flere ganger har opplevd at gauper har krysset Glomma under kvotejakta. Videre oppgis at 5 av 9 sau som er dokumentert eller antatt tatt av gaupe i Alvdal i årene siden 2006 er lokalisert til områdene sør og øst for Glomma.

Sekretariatet viser til at i Alvdal kommune er Glomma grensa mellom grønn sone i forvaltningsplanen for rovvilt i Hedmark nord og vest for Glomma, og blå sone sør og øst for Glomma. De viktigste beiteområdene i Alvdal ligger i grønn sone der hensyn til beitenæringen skal prioriteres, mens det i blå sone skal tas hensyn både til beitedyr og til rovvilt. Sekretariatet viser til at forskjellen i jaktstart er i tråd med soneinndelingen i forvaltningsplanen, og også i tråd med rovviltforliket i Stortinget, der det i punkt 2.2.19 blant annet heter ”...*Soneinndelingen må forvaltes tydelig.*”

Gaupen nytter ofte store områder, og sekretariatet ser at det godt kan skje at dyr nytter områder på begge sider av Glomma, slik som det framgår av klagen fra Alvdal sau og geit. Sekretariatet mener likevel at det ut fra ulik tetthet av beitedyr, samt ulik sone i forvaltningsplanen, er riktig å ha ulik jaktstart i de to områdene.

Sekretariatet vil med bakgrunn i dette anbefale rovviltnemnda å opprettholde sitt vedtak av 28.11.2011.

Rovviltnemndas behandling:

I. Behandling av innkomne klager:

Rovviltnemnda i Hedmark viser til at klagen fra Foreningen våre rovdyr, fra Alvdal sau og geit samt til klage fra Simen Steigen. Klagen har innkommet innen fristen den 23.12.2011. Det anses at Foreningen våre rovdyr har rettslig klageinteresse i henhold til forvaltningslovens kapittel VI. Det anses at Simen Steigen ikke har rettslig klageinteresse i henhold til forvaltningslovens kapittel VI, og denne klagen blir derfor avvist.

II. Nemndas klagebehandling

Rovviltnemnda kan ikke se at det i klagen er kommet fram nye momenter som tilsier en omgjøring av rovviltnemndas vedtak av 28.11.2011 i sak 13/11.

Klagene tas etter dette ikke til følge. Klagen oversendes Miljøverndepartementet for endelig avgjørelse, jf. forvaltningsloven § 33, fjerde ledd.

Avgjørelsen om å avvise klagen fra Simen Steigen er et enkeltvedtak som kan påklages etter forvaltningslovens bestemmelser, jf. fvl. § 2. ”

Direktoratet for naturforvaltnings faglige tilråding

”Direktoratets faglige tilråding i denne saken knytter seg til å vurdere gaupebestandens status og forventede utvikling i region 5 og vurdere sannsynligheten for at bestanden etter neste yngling fortsatt vil oppfylle det nasjonalt fastsatte bestandsmålet på 10 ynglinger i regionen. Vurderingene knyttet til den forventede utviklingen av gaupebestanden i regionen tar utgangspunkt i at vedtatte kvote effektueres.

Rovviltnemnda i region 5 fattet i vedtak av 28. november 2011 en kvote på 10 dyr, hvorav maksimalt 4 hunner over ett år. Familiegrupper av gaupe unntas fra kvotejakta. Forbudet mot jakt på familiegrupper kan oppheves av Fylkesmannen i løpet av mars.

Om overvåking av gaupe og bestandssituasjonen i Norge og innenfor region 5:

Rovdata har ansvaret for formidling, drift og utvikling av det nasjonale overvåkingsprogrammet for rovvilt. Rovdata er den sentrale leverandør av data om status og utvikling i rovviltbestandene til alle forvaltningsledd. NINA rapport 724: Antall familiegrupper, bestandsestimat og bestandsutvikling for gaupe i Norge i 2011 gir den siste oppdaterte oversikten over antall dokumenterte ynglinger av gaupe i hver region, og for hele landet. Årene 2009, 2010 og 2011 er det registrert henholdsvis 92, 80 og 74 ynglinger av gaupe på landsbasis. Antallet ynglinger i 2011 tilsvarer en estimert minimum totalbestand på 413-436 dyr. Direktoratet konstaterer at det nasjonale bestandsmålet på 65 årlige ynglinger av gaupe på landsbasis ble nådd i 2011.

Det er den siste treårsperioden registrert henholdsvis 9, 9 og 11 ynglinger av gaupe i region 5. Gjennomsnittet er på 10 (9,7) ynglinger, og bestandsmålet på 10 årlige ynglinger er følgelig nådd.

Om gaupas forventede utvikling innenfor region 5:

Norsk institutt for naturforskning (NINA) har i en nylig rapport (NINA rapport 774) introdusert en prognosemodell til å forutsi bestandsstørrelse av gaupe fremover i tid. Modellen kan også benyttes til å beregne hvilken effekt ulike jaktuttak vil ha på bestanden før jakt den påfølgende vinteren. Dette som en hjelp til å redusere utfordringene med å stabilisere utviklingen av gaupebestanden, siden en tidligere har vært nødt til å ta utgangspunkt i fjorårets familiegruppetellinger når årets kvoter skal fastsettes. Modellen baserer seg på tidsserien med tellinger av familiegrupper og uttak av gauper bakover i tid for å beregne en prognose fremover i tid.

For landet som helhet kan en forvente en nedgang i antall familiegrupper fra 74 familiegrupper før jakt i 2011 til 67 (55-79) familiegrupper før jakt i 2012. Det er estimert 42 % sannsynlighet for at gaupebestanden før jakt i 2012 vil være under det nasjonalt fastsatte bestandsmålet på 65 familiegrupper av gaupe. For region 5 viser prognosen at antall familiegrupper holder seg stabilt rundt bestandsmålet.

Det er viktig å understreke at usikkerheten i estimatene til modellen blir større for de regionspesifikke prognosene. Her er antall familiegrupper mindre, og i enkelte regioner snakker vi om svært små tall. Dette betyr at den usikkerheten som eksisterer rundt observasjoner av familiegrupper spiller en større rolle jo mindre tall man opererer med og videre er små bestander mer påvirket av tilfeldige variasjoner i f.eks fødsels- og dødsrater.

Prognosemodellen kan videre anvendes til å beregne hvor store uttak en region kan ha, når regionen befinner seg i nærheten av bestandsmålet og det er ønskelig med en stabilisert bestand. For landet som helhet viser modellen at en kan høste 0,43 voksne hunndyr pr registrerte familiegruppe hvis en ønsker en stabilisert bestand rundt bestandsmålet. Modellen viser også at en kan høste 1,27 gauper pr registrerte familiegruppe hvis en ønsker en stabilisert bestand rundt bestandsmålet.

Direktoratets vurdering og faglige tilråding

Det følger av naturmangfoldloven § 8 første ledd at beslutninger som berører naturmangfoldet så langt det er rimelig skal bygge på vitenskapelig kunnskap om bl.a. arters bestandssituasjon samt effekten av påvirkninger. Direktoratet har i sin faglige tilråding lagt vekt på "Prognosemodell for bestanden av gaupe i Norge" (NINA rapport 774). En slik prognosemodell vil ikke med 100 % sikkerhet kunne forutsi utviklingen i gaupebestanden, men vi kan gi en sannsynlighetsfordeling for ulike utfall. Etter direktoratets vurdering er dette den best tilgjengelige kunnskapen om gaupas bestandssituasjon før jakt i 2012. Alternativet er å ta utgangspunkt i fjorårets familiegruppereregistreringer når årets kvoter skal fastsettes.

I likhet med ovennevnte prognosemodell fremgår det også av NINA rapport 724 om bestandsutviklingen av gaupe i Norge at gaupebestanden i region 5 har vært relativt stabil de siste årene. Uttaket gjennom kvotejakt har også vært relativt stabilt, og således har rovviltnemnda på en god måte klart å holde bestanden nært bestandsmålet.

Konklusjon

Etter en helhetsvurdering av rovviltnemndas vedtak om kvote for jakt på gaupe i 2012 anser direktoratet det for mest sannsynlig at bestanden etter årets yngling fortsatt vil oppfylle det nasjonalt fastsatte bestandsmålet i regionen om den vedtatte kvoten effektueres.”

Miljøverndepartementets vurdering

Klagen er behandlet etter viltloven § 9, naturmangfoldloven § 16, jf. § 77, og rovviltforskriften §§ 4, 7 og 11. Videre har departementet, i henhold til naturmangfoldloven § 7, lagt prinsippene i loven §§ 8-10 og 12 til grunn som retningslinjer. Også forvaltningsmålet for arter i § 5 er trukket inn i skjønnsvurderingen. Det samme gjelder § 14 om vektlegging av andre viktige samfunnsinteresser. Prinsippet i § 11 slår fast at tiltakshaveren skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet som tiltaket volder, dersom dette ikke er urimelig ut fra tiltakets og skadens karakter. Vedtaket gjelder jakt på gaupe, og departementet anser at § 11 ikke er relevant i denne saken.

Ved behandlingen av St.meld. nr. 15 (2003-2004) *Rovvilt i norsk natur* fastsatte Stortinget det nasjonale bestandsmålet for gaupe til 65 årlige ynglinger, jf. Innst. S. nr. 174 (2003-2004). Gjennom ny stortingsbehandling av rovviltpolitikken våren 2011 ble bestandsmålet for gaupe på 65 årlige ynglinger på landsbasis videreført, jf. Representantforslag 163 S (2010-2011). Videre fremgår det at rovviltforvaltningen skal skje på en slik måte at bestanden over tid ligger så nær bestandsmålet som mulig. Det nasjonale bestandsmålet er nærmere fordelt på sju av de åtte forvaltningsregionene, jf. rovviltforskriften § 4, og for forvaltningsregion 5 er det fastsatt et bestandsmål på 10 årlige ynglinger av gaupe.

Naturmangfoldloven, viltloven og rovviltforskriften danner den juridiske rammen for departementets vedtak i klagesaken. Naturmangfoldloven § 16 tredje ledd slår fast at høsting kan bare tillates når best tilgjengelig dokumentasjon tilsier at arten produserer et høstingsverdig overskudd. Videre følger det av fjerde ledd at ved avgjørelsen om å tillate høsting og om fremgangsmåten ved høsting, skal det legges vekt på artens funksjon i økosystemet og den virkningen høstingen kan ha på det biologiske mangfold for øvrig. Det skal også legges vekt på artens betydning for næring eller rekreasjon, høstingstradisjon i vedkommende område og på skade som arten gjør.

Naturmangfoldloven § 5 slår bl.a. fast at målet er at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. På rovviltfeltet må forvaltningsmålet ses i sammenheng med de

vedtatte bestandsmål, og skal forstås slik at det ikke er til hinder for en geografisk differensiert rovviltforvaltning, jf. Ot.prp. nr. 52 (2008-2009). Naturmangfoldloven § 5 og prinsippet om en geografisk differensiert rovviltforvaltning er konkretisert i rovviltforskriften §§ 3 og 4 og den regionale forvaltningsplanen for rovvilt i region 5.

Rovviltforskriftens formål, jf. § 1, er å sikre en bærekraftig forvaltning av gaupe, jerv, bjørn, ulv og kongeørn. Innenfor denne rammen skal forvaltningen også ivareta hensyn til næringsutøvelse og andre samfunnsinteresser. Videre skal forvaltningen være differensiert slik at hensynet til ulike interesser vektlegges forskjellig i ulike områder.

Det er rovviltnemnda i hver enkelt forvaltningsregion som har hovedansvaret for forvaltningen av rovviltet, og rovviltnemnda skal gjennomføre vedtatt nasjonal rovviltpolitikk innenfor sin forvaltningsregion, jf. rovviltforskriften §§ 4 og 5. Når det fastsettes bestandsmålet for en art er nådd, har rovviltnemnda myndighet til å fatte vedtak om kvoter for jakt, jf. §§ 7 og 11.

Det følger av naturmangfoldloven § 8 første ledd at beslutninger som berører naturmangfoldet så langt det er rimelig skal bygge på vitenskapelig kunnskap om bl.a. arters bestandssituasjon samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlag inngår også i rovviltforskriften § 7 annet ledd, som slår fast at nemndas vedtak skal bygge på den regionale forvaltningsplanen for rovvilt og på data om biologiske og bestandsmessige forhold og om skade- og konfliktsituasjonen. Vedtak om kvote for jakt på gaupe skal blant annet inneholde en avgrensning av jaktområdet, bestemme antall dyr som kan skytes, eventuell fordeling på kjønn og alder og om bestemte typer dyr skal være unntatt, jf. § 11 annet ledd. Rovviltnemnda skal i forbindelse med kvotefastsettelsen bl.a. gjøre en samlet vurdering av bestandens status og forventede utvikling, og sannsynliggjøre at bestanden etter neste yngling fortsatt vil oppfylle det nasjonalt fastsatte bestandsmålet for regionen, jf. kommentarene til rovviltforskriften § 7 annet ledd og naturmangfoldloven § 10. Departementet viser til at rovviltnemnda ved kvotefastsettelse har vurdert bestandssituasjonen og bestandens forventede utvikling, jf. sekretariatets saksframlegg. I tillegg til data fra Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt er det i kvotefastsettelsen lagt til grunn tidligere erfaringer med kvotejakt og avgang av gaupe i regionen. Det vises blant annet til at det ble registrert 11 ynglinger i regionen i 2011, og kvotens størrelse og begrensning i antall voksne hunndyr er satt for å sannsynliggjøre at det nasjonalt fastsatte bestandsmålet for regionen nås etter yngling i 2012. Videre viser departementet til direktoratets faglige tilrådning hvor det fremgår at det på bakgrunn av utviklingen i bestanden er mest sannsynlig at bestanden etter årets yngling fortsatt vil oppfylle bestandsmålet i regionen om den vedtatte kvoten effektueres. Som beskrevet i den faglige tilrådingen sannsynliggjøres dette også gjennom prognosemodellen fremlagt i NINA Rapport 774, hvor det fremgår at prognosen for antall familiegrupper av gaupe i region 5 holder seg stabilt rundt bestandsmålet på 10 årlige ynglinger. Departementet anser at kravet til kunnskapsgrunnlag i naturmangfoldloven § 8 er oppfylt. Når det gjelder kvotens størrelser har departementet merket seg at rovviltnemnda har økt totalkvoten utover

sekretariatets faglige anbefaling, men anser likevel kvoten som forsvarlig og innenfor rammen av bestemmelsene. Departementet legger i denne sammenheng også vekt på at bestandsstatus for gaupe viser at rovviltnemnda har forvaltet gaupebestanden relativt stabilt rundt bestandsmålet de siste årene.

Det foreligger betydelig kunnskap om den samlede belastningen gaupa utsettes for, jf. naturmangfoldloven § 10. For landet som helhet har bestandssituasjonen for gaupe den siste treårsperioden vært slik at bestanden har ligget godt over det nasjonale bestandsmålet på 65 årlige ynglinger. Tall fra Rovdata viser imidlertid en nedgang i gaupebestanden de to siste år. Videre tyder prognosemodellen fremlagt i NINA Rapport 774 på at det høye uttaket av gaupe de senere årene har resultert i at bestanden før jakt i 2012 ligger på omkring det nasjonale bestandsmålet. Når det gjelder region 5 viser tall fra Rovdata at bestandsstatus for gaupe har vært relativt stabil rundt bestandsmålet de siste årene. Det er i Rovbasen registrert en del påkjørsler av gaupe med tog og veitrafikk, men avgangen av gaupe i regionen skjer i hovedsak i form av kvotejakt. Mattilgang og areal for gaupa i regionen er god. Det betyr at rovviltforvaltningen i stor grad selv kontrollerer den samlede belastningen på gaupe i regionen. Den samlede belastningen har hatt som resultat at bestanden de senere år har vært relativt stabil rundt bestandsmålet for gaupe i region 5.

Føre-var-prinsippet i § 9 kommer i hovedsak til anvendelse der man ikke har tilstrekkelig kunnskap. § 9 slår fast at når det treffes en beslutning uten at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger den kan ha for naturmiljøet, skal det tas sikte på å unngå mulig vesentlig skade på naturmangfoldet som tiltaket volder. Etter departementets vurdering skal ikke føre-var-prinsippet tillegges stor vekt i denne saken. For gaupe foreligger det som tidligere nevnt betydelig kunnskap om bestandssituasjonen, effekten av påvirkninger og den samlede belastningen arten utsettes for.

Når det gjelder den genetiske variasjonen i gaupebestanden har departementet undersøkt dette med Direktoratet for naturforvaltning og Norsk Institutt for Naturforskning. Det er antagelig korrekt slik Foreningen Våre Rovdyr anfører at den genetiske variasjonen er noe lavere i sør enn i nord, men det er likevel ikke grunn til å si at variasjonen er lav. Genetikdata er fra midten av 1990 og bestanden har etter dette økt vesentlig i Sør-Norge. Innvandring fra Sverige har trolig en stor effekt, og det er ingen delpopulasjoner i sør som er genetisk isolert. Det kan dermed ikke antas at bestanden i Sør-Norge har en lav genetisk variasjon, heller ikke i Norge eller Skandinavia som helhet.

Videre har rovviltnemnda redegjort for skade- og konfliktsituasjonen med beitenæring i regionen (jf. sekretariatets saksframlegg), og det er blant annet vist en tydelig nedgang i skader på sau forvoldt av gaupe de senere år. Når det gjelder anførselen fra Alvdal Sau og Geit om at det bør åpnes for tidlig jaktstart også i Alvdal sørøst for Glomma viser departementet til at rovviltnemnda i sin kvotefordeling og områdeavgrensning har lagt

vekt på forvaltningsplanen og prioriteringen av områder til henholdsvis gaupe og beitenæring. Uttaket gjennom kvotejakt rettes i stor grad mot de beiteområdene der skadene og potensialet for skader er størst, og jaktområdene er inndelt med forsinket jaktstart for en del områder med sikte på et målrettet skadereduserende uttak. En slik vurdering anses etter en samlet vurdering å gi det samfunnsmessig beste resultatet. Vurderingen er dermed i samsvar med prinsippet i naturmangfoldloven § 12. Det følger av denne bestemmelsen at for å unngå eller begrense skader på naturmangfoldet skal det tas utgangspunkt i slik lokalisering som, ut fra en samlet vurdering av tidligere, nåværende og fremtidig bruk av mangfoldet og økonomiske forhold, gir de beste samfunnsmessige resultater. Vurderingen er også i samsvar med naturmangfoldloven § 16 og rovviltforskriften §§ 7 og 11. Også naturmangfoldloven § 14 har vært trukket inn i vurderingen. Det følger av § 14 første ledd at tiltak etter loven skal avveies mot andre viktige samfunnsinteresser. Annet ledd slår fast at ved vedtak i medhold av loven som berører samiske interesser direkte, skal det innenfor rammen som gjelder for den enkelte bestemmelse legges tilbørlig vekt på hensynet til naturgrunnlaget for samisk kultur. Rovviltnemnda har i sitt vedtak vektlagt potensialet for rovviltskader på beitedyr, og det ivaretar slik sett samiske og andre samfunnsinteresser. På bakgrunn av skadepotensialet og rovviltnemndas forvaltningsplan er det departementets vurdering at fordelingen av kvoten er gjort ut fra prinsippet om geografisk differensiert rovviltforvaltning, og departementet vurderer rovviltnemndas prioriteringer som hensiktsmessige.

Departementet finner at vedtaket tilfredsstillende vilkåret i naturmangfoldloven § 16 tredje ledd om at høsting kan bare tillates når best tilgjengelig dokumentasjon tilsier at arten produserer et høstingsverdig overskudd. Det vises i denne sammenheng bl.a. til redegjørelsen ovenfor fra Direktoratet for naturforvaltning. Departementet finner også at vedtaket er forsvarlig, sett i lys av artens funksjon i økosystemet, den virkningen høstingen kan ha på det biologiske mangfold for øvrig, artens betydning for næring eller rekreasjon, høstingstradisjonen i vedkommende område og den skade som arten gjør (jf. også prinsippet i naturmangfoldloven § 14). Videre er vedtaket etter departementets vurdering i overensstemmelse med rovviltnemndas forvaltningsplan for rovvilt og prinsippet om geografisk differensiert forvaltning.

Departementet kan etter en helhetsvurdering ikke se at det på bakgrunn av klagen er fremkommet opplysninger som tilsier en endring av rovviltnemndas vedtak om kvote for jakt på gaupe i forvaltningsregion 5 i 2012.

Konklusjon

Miljøverndepartementet opprettholder vedtaket til rovviltnemnda i region 5 om en kvote for jakt på gaupe i 2012 på 10 dyr, hvorav maksimalt 4 hunndyr eldre enn ett år. Klagene tas dermed ikke til følge. Vedtaket opprettholdes fordi det er i samsvar med målet om at gaupebestanden skal forvaltes så nær bestandsmålet som mulig, jf. rovviltforliket av juni 2011. Departementet har lagt til grunn best tilgjengelig kunnskap om gaupebestandens utvikling.

Med hilsen

Brita Slettemark (e.f.)
avdelingsdirektør

Tommy Andersen
rådgiver

Adresseliste:

Alvdal Sau og Geit v/Ola flaten, 2560 Alvdal
Foreningen Våre Rovdyr, Postboks 195, 2151 Årnes
Simen Steigen, 2560 Alvdal

Kopi:

Rovviltnemnda i region 5 v/Fylkesmannen i Hedmark
Direktoratet for naturforvaltning

